

jeg af gode grunde svært ved at give et fornuftigt svar på, i og med at det ikke er et spørgsmål, som jeg har været bekendt med hr. Flemming Bonne har stillet til beskæftigelsesministeren. Jeg er i øvrigt heller ikke beskæftigelsesordfører, så det er jo ikke sådan noget, jeg beskæftiger mig ret meget med i dagligdagen.

Men jeg vil gerne sige noget om det med at være til rådighed. Det er altså sådan, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, og det er man, hvis man får sin ledighedsydelse på fuld tid. Så er der mange diskussioner om, hvor mange ansøgninger om ugen eller om måneden osv. man skal sende, og om, hvor lang en trafikalt pendling man skal kunne tåle. Men det er jo altså sådan, at hvis ikke arbejdet kommer til en, så må en komme til arbejdet. Sådan er det jo. Vi kan ikke tvinge Novo Nordisk til at bygge en fabrik på f.eks. Læsø. Vi kan heller ikke tvinge Aarhus Universitet til at lave en satellit ovre på Samsø. Sådan fungerer virkeligheden altså ikke, om end man måske gerne ville have, at det var sådan.

Kl. 11:59

Formanden:

Hr. Flemming Bonne for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:59

Flemming Bonne (SF):

Vil hr. Hans Kristian Skibby så ikke gerne bekræfte – hvis han synes, det er fair, at man skal kunne stille det krav om 5 timers pendling hver dag for at hente et fuldtidsjob – at det så yderligere vil være med til at skabe en afvandring fra udkantsområderne? Det er vel ikke det, der er tilsigtet i en regionalpolitisk debat.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har efterhånden et indtryk af, at hr. Flemming Bonne sådan set har en fast beslutning om, at det hele skal være negativt. Sådan har vi det ikke i Dansk Folkeparti, vi oplever ikke det hele så surt og pessimistisk som det, der bliver givet udtryk for her, altså at folk ikke vil køre efter arbejde osv., og at der ikke er beskæftigelse i landdistrikterne. Faktisk har det jo vist sig, at udviklingen er vendt – det er sådan set det, der er et af kendetegnene ved den redegørelse, som vi nu har fået – netop i forbindelse med beskæftigelse og indkomstgrundlag pr. indbygger.

Der er da stadig væk nogle problematikker, bevares; det er der i forbindelse med uddannelse, som hr. Flemming Bonne jo selv nævnte. Men det kan man ikke lave om på, det tror jeg simpelt hen ikke. Altså, vi har tidligere i Folketinget diskuteret mange måder at gøre uddannelsesgangen endnu bedre på for landdistrikterne, men vi ser altså, at folk flytter; de unge mennesker flytter efter den uddannelse, som de gerne vil have, og hvis man eksempelvis gerne vil være socialrådgiver, er det jo klart, at man må flytte et af de steder hen, hvor man typisk kan få den uddannelse.

Så kan man håbe på, at folk efterfølgende vil flytte tilbage til det sted, de kommer fra, og varetage et erhverv, men det kan man altså ikke tvinge folk til. Det, vi kan gøre, er, at vi kan underbygge og stimulere, men vi kan ikke tvinge, og det synes jeg sådan set må være et klart signal i forbindelse med den her debat i dag.

Kl. 12:01

Formanden:

Tak. Jeg har yderligere noteret fru Karen Klint og hr. Rasmus Prehn, som ønsker ordet for en kort bemærkning.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12.01).

Kl. 13:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Der er en række korte bemærkninger til hr. Hans Kristian Skibby. Den første er fra fru Karen Klint.

Kl. 13:00

Karen J. Klint (S):

Jeg forstår hr. Skibbys optimisme. Vi har sådan et lidt tæt fælles lokalområde, og selv om vi er i hver vores region, har vi da sådan lidt naboskab og lidt fælles presse, og i den lokale presse derhjemme skriver de i dag fra Hedensted Kommune: Send flere penge ud på landet. Det er overskriften. Og hvorfor er det så, at man i lokalrådene i Hedensted Kommune gerne vil have, at vi skal sende flere penge ud på landet? De siger, at selv om det er godt med begejstring og forbedringer, så får man hverken begejstring eller